

Okullar yine ağırlaşan sorunlarıyla açılacak. Milli politakasından uzaklaşmış, karma eğitimin hazımsızlığı, el üstünde tutulan okul türleri, akıl ve bilimden uzaklaşmış müfredat, öğretmenlerin nitelik ve nicelik yetersizliği ile üzerindeki baskılar, bizden olsun diye atanan liyakatsiz yöneticiler... Bunlar saymakla bitmez. Çağdaşıktan uzaklaşma, cemaatlerle yapılan protokoller ve gittikçe dinselendirilmiş kadrolar sorunların temelidir. Bir de bunlara kaynak yetersizliği eklenince her şey beyhude... Geçen hafta tasarruf tedbirleri kapsamında MEB'liğinin bütçesinden kesilen 2 Milyar lira, olanakları zaten yetersiz olan eğitime büyük darbe indirmiştir. Halbuki ekonomik kriz sürecinde eğitimin kaynaklarının daha da artması krizin sürecini kısaltacağı gibi fırsata da çevirebilir.

AKP döneminin 7. Eğitim

Bakanı görev başındadır. Eğitimin içinde bulunduğu sorunların derinleşmesi, politikaların yanlışlığını ve AKP'nin başarısızlığını kanıtlamaktadır. Geçen 16 yıl boyunca;

-Liselere giriş sınavı yöntemleri dört kez değişmesine rağmen, öğrenci yerleştirmelerinde kaos artarak devam etmektedir.

-Yükseköğretime giriş sınavı yöntemleri hemen her yıl farklılaştırılmıştır.

-AKP'ye yakın sendikaya üye olmayanlar başarı ve liyakatına bakılmaksızın yöneticilik görevlerinden uzaklaştırılmış, yerlerine atananlar ise devletin değil siyasetin yöneticileri olarak eğitimin "Milli" sıfatından uzaklaştırılmasında önemli rol üstlenmişlerdir.

-Mesleki ve Teknik Okulların, "Eğitim içinde üretim" görevi neredeyse sonlandırılmış ve ortaokullardan sonra yönlendirme yapılmadığından, nitelikli kalifiye eleman yetiştirilememiştir.

-Kaliteli ve nitelikli eğitim yapan (Fen, Anadolu Lisesi vb.) ortaöğretim kurumları sıradanlaştırılarak ülkenin gelecekteki bilimsel çalışmaları riske atılmıştır.

-Yeterli akademik eleman ve alt yapı olmadan her ile açılan üniversiteler, yüksek öğretimi de niteliksizleştirmiş ve çoğuna da kimi eski AKP milletvekili olmak üzere yandaşlarını rektör olarak atadıkları üniversiteler bölgesel kalkınmaya destek işlevini de yitirmiştir. Kaldı ki önceki eğitim bakanlarından H. Çelik, "Bunları açmakla yanlış yaptık" diyerek günah çıkartmış ama ekonomik külfetini halk, eğitim kalitesizliğinin bedelini de öğrenciler ödemektedirler.

"Her şeyi ben bilirim, benim dediğim olur" mantığından eğitim de payına düşeni almıştır.! Çağdaş eğitimden uzak bir yapılanmayla bilimsel sonuçların ve araştırmaların değil de, siyasetin emrine girmiş eğitimle uluslararası rekabet edilemez hale gelmiştir.

Dünya Ekonomik Forumu'nun dünyanın en nitelikli eğitim sistemleri sıralamasında; Türkiye 134 ülke arasında 104'üncü olmuş ve PISA gibi uluslararası değerlendirmeler de başarısızlığımızı teyit etmişlerdir. Devlet politikası yerine dinsel ağırlıklı programlanan eğitimin, dünyadaki yeri ancak bu kadar olurdu. Bu sıralamalar yıllardır aklımızı başımıza getirmiyorsa, yapılan rekabetçi eğitim değil, kaynak israfıdır.

Fatih Projesi kapsamında 30 milyar dolar yatırım yapılmış ancak öğrenme yöntemlerinde gerekli değişim sağlanamadığından proje kaynak israfından başka işe yaramamıştır.

Dünya eğitimin önemini sürekli vurgularken, ülkemiz sistemsizliği sistem haline getirmiş, insan kaynakları planlamasını dahi yapamamıştır.

Ulu önderimiz Atatürk, "Eğitimidir ki, bir milleti ya özgür, bağımsız, şanlı, yüksek bir topluluk halinde yaşatır; ya da esaret ve sefaletle terk eder." Demişti.

İşte biz sefaletle düşmedik mi?